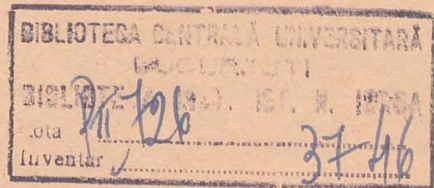

DREPTUL

JURISPRUDENȚĂ — DOCTRINA — LEGISLAȚIE

ANUL 1935

Această tablă a materiilor publicate în cursul anului 1935 se distribuie gratuit D-lor abonați, pe cari îi rugăm însă și cu această ocazie să aibă buna voință de a ne achita costul abonamentului

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA „LIBERTATEA”, STRADA COBALCESCU No. 8

1936

DOCTRINA

ARTICOLE — NOTE ȘI RECENZII

- Brăneanu Em.** — *Jurisdicții speciale și judecători ocazionali.* 15—16,97.
- Cotrutz D.** — *Adnotări la jurisprudențele străine* 3—4, 28; 20, 135; 22,152
- Dumitrescu I.** — *Comentarii în jurul art. 33 legea judecătorilor.* 1,5
— *Articolul 28 al legii pentru unificarea contribuțiilor directe.* 15—16, 100
- Djuvara Mircea.** — *Realitatea științifică, Dreptul și Morala.* 26—27, 173
- Ghimpețeanu C.** — *Pozițiunea juridică a Camerilor de muncă și a funcționarilor lor.* 21, 137
- Kaouchansky D.** — *Principiile fundamentale ale Constituției republicii Lituaniei.* . . . 31—32,208
- Mandrea Al.** — *Essai d'une théorie général des droits réels par Constantin Prodan (recenzie).* 20,130
— *Discurs funebru rostit la înmormântarea lui Ion Ionescu, Consilier la Curtea de Casație.* . . . 28—29,185
— *Discurs rostit la sărbătorirea D-lui Paul Negulescu.* 33,217
- Maxim Dim.** — *Notă la sentința Trib. Ilfov S. II cu No. 134/935. (Asanarea datoriilor. Credit ipotecar tranzitoriu).* 19,126
- Perianu I. D.** — *Articolul 422 din procedura penală în lumina principiilor constituționale.* 14,89
- Periețeanu I.** — *Cuvântare rostită la comemorarea lui Gheorghe Buzdugan.* 3—4,18
- Prodan C.** — *Gheorghe Buzdugan, cel de al X Prim-Președinte al Curții de Casație.* . . . 3—4,19
— *Președinții Inaltului Divan Domnesc.* . . . 7—8, 42; 13,81
- Puricescu Grigore.** — *Obligația impusă de art. 1289 c, civil moștenitorilor sofului.* . . 17—18,109
- Rădulescu Andrei.** — *Propunerea pentru alegerea D-lui N. Titulescu ca Membru al Academiei Române.* 20,129
— *Inițierea facultății de drept din București.* 24—25,161
— *Regimul juridic al canalului de Suez.* 31—32,205
- Sion Florin.** — *Notă la o decizie a Inaltei Curți de Casație.* 4—6,30
— *Notă la o decizie Curți de Iași. — (Culpă. — Dacă poate fi admis cumulul culpelor. — Anchetă în futurum. — Instanță competente).* 11—12,77
— *Notă la decizia Curții de Apel din Iași S. II. — (Conexitate. — Lucru judecat. — Reforma agrară. — Expropriere. — Lucrarea delegatului cadastrului).* 28—29,194
- Solomonescu Gh.** — *Intre două concepții de a distribui justiția.* 11—12,69
- Stambulescu I.** — *Magistratura ideală.* 5—6,29
- Stoianovici Nicu.** — *Raportul comisiei de legislație civilă cu privire la proiectul de lege pentru modificarea unor dispozițiuni din legea de organizare judecătorească.* 11—12,80
- Vellescu Al.** — *Cuvântare rostită la solemnitatea comemorării lui Gheorghe Buzdugan.* . . 3—4,18
- Veniamin Virgil.** — *Recenzie (I. Popescu, — Alboata. — Le problème des deux ordres de responsabilité civile, contractuelle et delictuelle).* 5—6,39
- Viforeanu C.** — *Discurs rostit în ședința de deschidere a anului judecătorec 1935.* 2,9
— *Cuvântare rostită la solemnitatea comemorării lui Gheorghe Buzdugan.* 3—4,17
- Volanschi D.** — *Discurs rostit la deschiderea anului judecătorec 1935.* 1,1

TABLA ALFABETICA ANALITICA

A MATERIILOR CUPRINSE IN

DREPTUL

PE ANUL 1935

Jurisprudența Română

Abuz de încredere.

1. (*art. 322 c. p.—Delict.— Existența prealabilă a unei convențiuni civile.—Durată*). Pentru ca să existe delictul de abuz de încredere se cere ca primă condițiune să se facă mai întâi dovada mandatului s'au depozitului cu privire la lucrul ce se pretinde predai; astfel că întrucât acest delict presupune existența prealabilă a unei convențiuni civile, dovada acesteia nu se poate face decât potrivit normelor edictate de art. 1191 și 1197 cod. civil prin act scris sau început de dovadă scrisă complectată cu martori. *C. Buc. I*, 14, 92

Act de procedură

(*Greșită îndeplinire — Anulare.—Curte de Casație*) Dispozițiile art. 735 al II pr. civilă potrivit cărora, orice act de procedură făcut cu călcarea legii, se va declara nul, dacă prin călcarea formei s'a pricinuit părții care o invoacă o vătămare pe care nu o poate îndrepta de cât anulând actul, se aplică nu numai pentru instanțele de fond, ci și pentru actele de procedură petrecute înaintea Curții de Casație. *Cas. I* 33, 218

Acte confirmative

(*Confirmarea Tacită*) — Cu toate că forma cea mai obicinuită a confirmării tacite, este executarea voluntară, în totul sau în parte, a obligațiunei supusă anulării sau resciziunei, totuși în cazul când o asemenea executare voluntară nu există, confirmarea tacită poate fi dedusă și din alte fapte și împrejurări cari însă trebuie să evedențeze în mod cert și pozitiv conștiința viciului de cari este izbit actul și intențiunea de a'l repara. *Cas. III* 9, 53

Acțiune

(*Timbrare.—Incheierea instanței prin care se ordonă timbrarea.—Apel*). — Timbrarea acțiunei ne fiind o chestiune pregătitoare a procedurii, ci tranșând o chestiune a timbrului, care ar putea prejudicia partea, dacă eventual ar obliga-o la o taxă care legal n'ar fi datorată, partea poate să facă apel separat în contra încheerii Tribunalului, prin care a fost obligată la o nouă taxă de timbru ca complectare a celei deja achitată. *Cas. I* 14, 91

Acțiune privată

1. (*Acțiune publică.—Prescripție*). Potrivit art. 593 și 594 pr. penală, acțiune civilă care rezulta dintr'un delict se prescrie prin trecerea aceluiași termen ca și acțiunea publică și indiferent de faptul că este intentată odată cu acțiunea publică și în fața aceluiași judecătorilor civili și indiferent de faptul că este intentată contra delicuentului personal sau contra persoanelor civilmente reponsabile. *Cas. III* 15—15, 103

2. (*Suspendarea ei.—Dacă suspendă și prescrip-*

ția). — Acțiunea privată intentată înaintea judecătorilor civili, deși este suspendată în mod obligator, prin efectul legii până după judecarea acțiunei publice, totuși această împedire legală a exercițiului acțiunei private, nu suspendă și prescripțiunea sa, de oarece altfel ar fi ca acțiunea civilă să subsizte și după prescrierea acțiunei publice, ceea ce este inadmisibil față de dispozițiunile categorice ale art. 593 și 594 pr. penală. *Cas. III* 15—16, 103 8

Anchetă infuturum

1. (*Apel — admisibilitate*). — Dispozițiunile art. 323 pr. civilă după care în contra hotărârilor premergătoare, date înainte de judecarea fondului, nu se va putea face apel decât odată cu hotărârea asupra fondului se refera numai la încheierile cari au avut loc în timpul procesului și nu se pot aplica și în materia anchetei infuturum, astfel că hotărârile cari statuiază asupra unei cereri de ancheta infuturum pot fi atacate cu apel. *C. Buc. III* 22, 148

2. (*Instanță de judecată.—Competință*). — Acțiunea de ancheta în futurum pentru stabilirea unor probe necesare într'un proces de daune care ar isvorî din culpă contractuală are a fi introdusă conform al. 66 pr. civilă la Tribunalul competente potrivit art. 58 pr. civilă și care nu poate fi de cât acela al domiciliului pârâtului și nu acela al locului unde actul ilicit s'a produs. *C. Iași II* 11—12, 77

Apel

(*Societăți anonime.—Acocat.—Procură de reprezentare în justiție.—Dacă implică dreptul de a face apel*). — Este valabil apelul semnat de către avocat în numele unei societăți anonime chiar dacă cei investiți de consiliul de administrație cu semnatura socială, nu puteau să'i confere prin procură decât numai dreptul pentru reprezentare în justiție, deoarece ce potrivit art. 3 al legii de accelerare, avocatul care a reprezentat pe parte înaintea unei instanțe este de lege investit și cu dreptul de a ataca cu apel sentința ce s'a dat de acea instanță. *C. Buc. III* 23, 158

Apel Penal

(*Schimbarea calificărei făcută de prima instanță*). — Instanța de apel poate schimba calificarea faptului penal pentru care prima instanță a condamnat pe inculpat, cu condițiunea însă ca în cazul când apelul a fost făcut numai de acesta, situația lui să nu'i fie agravată. *Cas. II* 33, 219

Asanarea datoriiilor

1. (*Cambie — Post datare.—Dovadă*). — Dovedirea post datării unei cambii emisă în alb, săvârșită de creditor, pentru a lipsi pe debitor de beneficiul conversiunei, urmează a se face, potrivit art. 78 din legea lichidării, coroborat cu art. 69 din aceeași lege,

înaintea chiar a instanței de fond, cu ocaziunea judecării acțiunii cambiale, când debitorul poate pretinde pe cale de excepțiune că intră în prevederile legii pentru lichidarea datoriilor, probând manopera săvârșită de creditor prin orice mijloace, fără ca pentru aceasta, să fie nevoie ca debitorul să recurgă la instanța penală. *Cas. III* 31—32, 210

(*Termen de grație.—Casă rurală.—art. 14 și 66 din legea lichidării*). — Dispozițiunile art. 14 din legea de lichidare, după care se pot acorda termene de grație și după care reînființarea urmăririi ar putea fi împiedicată și prin plata făcută de de debitor în ziua de vânzare, aplicabile numai în cazuri de conversiune ale debitorilor agricoli și urbani, nu și pot găsi aplicațiunea în cazul creanțelor Cassei Rurale, reglementate printr'un capitol special, și în mod deosebit. *C. Buc III* 30, 202

3. (*Supuși greci debitori*). Convenția din August 1931 dintre România și Grecia privește numai protecția pe care statele contractante o recunosc persoanei și bunurilor supușilor lor, fără ca prin această să poată face a se întinde și asupra debitorilor supuși greci, beneficiul legii conversiunii. *C. Buc. III* 28—29, 188

4. (*Sulta de partaj.—Daca e supusă Conversiunii*). — Sulta de partaj, care reprezintă diferența dintre loturile atribuite comoștenitorilor și care prin efectul declarativ al partajului, face parte din masa succesorală și e socotită ca deținută direct de la defunct. nu poate fi considerată ca o datorie căreia să i se poată aplica principiile și reducerile legii de asanare din 7 Aprilie 1934, căci această lege având de scop lichidarea datoriilor, nu s'a putut referi și la sulte, fiind-că în acest caz ar fi modificate principiile egalității tuturor loturilor și al garanției de răspundere dintre moștenitori, ceea ce nu a fost în intenția legiuitorului. *T. Ilfov I civ. cor.* 26—27, 183

5. (*Debitorii creditului ipotecar tranzitoriu*). — Cu toate că prin art. 65 din noua lege de lichidare se prevede că sunt excepți de la beneficiul conversiunii debitorii Creditului ipotecar tranzitoriu cari au încheiat convențiuni în conformitate cu vechile legi de asanare, însă prin edictarea acestei dispozițiuni, legiuitorul nu a înțeles să excepteze numai pe acei debitori cari prin convențiunile încheiate au obținut totalitatea avantajelor prevăzute în legile anterioare, ci pe ori care debitor ar fi încheiat o convențiune cu Creditul Ipotecar Tranzitoriu conform legilor de asanare din 19 Aprilie 1932 și 14 Aprilie 1933, chiar dacă prin aceea convențiune ar fi renunțat pur și simplu la beneficiul conversiunii. *T. Ilfov II* 19, 125

6. (*Convențiuni intervenite între creditori și debitori*). — După textul legii din 7 Aprilie 1934, nu or ce înțelegere intervenită între creditori și debitori în cursul aplicării legilor de conversiune din anii 1932 și 1933 a fost menținută prin actualul art. 74, ci numai acele convențiuni, cari se referă la datorii ce intrau în cadrul de aplicare a legii de conversiune ce se găsea în vigoare la data încheerii convențiunii. *C. Buc. I* 17—18, 111

7. (*Garanți.—Achizitor cu titlu particular*). — Achizitorul cu titlul particular al unui imobil ipotecat, nu poate fi considerat ca garant ipotecar și nu poate deci invoca beneficiul pe care legea conversiunii îl acordă prin art. 49 giranților și oricărui obligat accesoriu, de oare-ce creanța ipotecară este garantată de imobilul ipotecat, iar nu de detentorul lui, care nu garantează acoperirea ipotecei și nu poate fi urmărit

pentru restul creanței de creditorul care nu s'a putut îndestula din prețul eșit la licitație. *C. Buc. 3* 15—16, 106

8. (*Dobândirea cu titlu particular al unui imobil ipotecat*). — Din întreaga economie a legii lichidării datoriilor, rezultă că legiuitorul a înțeles să acorde beneficiul acestei legi, debitorilor pe cari i-a prevăzut și în condițiunile anume specificate, iar nu și simplilor detentori, cum sunt dobânditorii cu titlu particular ai unui imobil ipotecat, cari nefiind debitori personal obligați, ci ținători numai ipotecar, propter rem, nu pot invoca în numele lor propriu, beneficiul conversiunii. *C. Buc. III* 15—16, 106

9. (*Comerciant Convocarea creditorilor.—Propunere de aranjament.—Suspendarea executărilor*). Jurnalul Tribunalului de convocarea creditorilor, dat pe baza art. 50 al legii conversiunii din 7 Aprilie 1934 și al cărui efect este suspendarea oricărei urmăriri de către creditori în contra comerciantului, chiar dacă a fost reformat în întregime de către instanța de apel, renaște și continuă ași produce efectele de mai sus, din moment ce se constată că s'a introdus recurs în contra deciziunii instanței de apel și s'a obținut suspendarea ei. *T. Com. Ilfov, II* 13,87

10. (*Recurs.—Competență*). — Secțiunea I a Curții de casație pe temeiul competenței generale ce i-o atribuie legea organică a înaltei Curți, are căderea a judeca recursurile în materie de asanarea datoriilor. *Cas. I* 3—4, 26

Asigurări

(*Contract.—Rezoluțiune.—Rate încasate*). — În contractul de asigurare, prestațiunea primelor de către asigurat, nu reprezintă de cât echivalentul riscului, pe care societatea asiguratoare și'l asumă, pentru acel interval de timp, astfel că desființarea unui contract de asigurare, nu se poate pronunța decât pentru viitor, ratele încasate până în momentul rezoluțiunii rămânând definitiv în patrimoniul societății asiguratoare. *Cas. III* 5—6, 33

Bancă

(*Bilanț.—Transcriere publicare și afișare.—Registrul comerțului*). Față cu dispozițiunile din legea, intervenită la 10 Aprilie 1931 pentru înființarea unui registru al comerțului și a legii din 8 Mai 1934 pentru comerțul de bancă, bilanțurile anuale ale societăților bancare și actele despre care vorbește art. 182 cod. com., modificat prin aceste legi, nu mai pot fi îndreptate la Tribunalul comercial, ci urmează a fi depuse la oficiul registrului comerțului dela locul unde societatea de bancă își are sediu principal, spre a se face mențiune de ele în registrul societăților bancare și a se dispoza publicarea în Monitorul Oficial. *C. Buc. III* 26—27, 179

Cambie

1. (*Act de protest.—Lipsa semnăturii agentului*). Dacă art. 360 cod. com. prevede că partea poate să se servească și de un extras de pe registrul de proteste spre a înlocui originalul, această însă numai în cazul când actul original de protest a fost pierdut, iar nu și atunci când există, dar este nul din cauza că nu a fost semnat de agentul competent, fiindcă dacă actul original e nul și extrasul din registre este izbit de același viciu. *Cas. III* 30, 197

2. (*Acțiune.—Intentarea ei de o persoană fără calitate*). O acțiune cambială intentată de o persoană fără calitate, nu poate fi considerată ca prescrisă, prin faptul că ratificarea ei s'a produs după ce a tre-

out 5 ani de la scadența cambiei, cursul prescripției fiind întrerupt prin introducerea acțiunii, chiar când ea a fost făcută de o persoană fără calitate, întru cât această acțiune are existența ei în virtutea principiului de gestiune de afaceri aplicabil și în materie de acte juridice. *Jud. Oc. II Buc.* 16—18, 119

3. (*Gir. — Procedură specială*). Girul unei cambii făcând să se nască aceleași obligațiuni pentru semnatar ca și emiterea ei, capacitatea pentru a gira nu poate fi alta decât aceeași ca și pentru emiterea unei cambii, ast-fel că din moment ce legiuitorul a înțeles să ceară pentru emiterea unei cambii existența unui mandat special, nu putea să renunțe la această cerință atunci când e vorba de gir. *C. Buc. III 14, 94*

Căsătorie

(*Desfacere. — Recăsătoria femeii*). Rațiunea pentru care legiuitorul prin art. 278 c. civ. a prevăzut un termen de 10 luni de la transcrierea hotărârei de divorț, pentru ca femeia să poată trece în a doua căsătorie, fiind aceea că — socotinduse de maximum 10 luni termenul unei sarcini — femeia ar putea, după desfacerea primei căsătorii, să dea naștere unui copil al cărui stat civil să fie nesigur, urmează că din moment ce sarcina a fost consumată, nu numai printr'o naștere naturală, cum textul de mai sus o arată explicit, ci chiar și printr'un procedeu de expulzare a fătului pe cale artificială, impus imperios într'un caz de forță majoră, femeia poate să se recăsătorească și fără împlinirea termenului de 10 luni. *C. Buc. Camera de acuzare* . . . 15—16, 107

Chemare în garanție

(*Apelul chematului în garanție. — Motive—Dacă profită și pârâtului principal*). Motivele pe cari își sprijină un chemat în garanție apelul său, pot profita și pârâtului principal care l-a introdus în cauză, chiar dacă aceste motive nu figurează ca mijloace de apărare și în apelul pârâtului. *C. Buc. III 31—32, 213*

Condițiune rezolutorie

(*Termen. — Execuție eşalonată*). Principiul stabilit de art. 1019 cod. civ. potrivit căruia când un contract este supus rezoluțiunii, desființarea se operează și pe trecut, nu și are aplicarea și față de contractele cu execuție eşalonată, în cari evenimentul rezoluțiunii are mai de grabă efectul unui termen de cât al unei condițiuni. *Cas. III* 5—6, 33

Conexistate

(*Utilitate. — Aprecierea constanței de fond*). Conf. art. 110 Pr. Civ. instanța de fond este suverană în a aprecia utilitatea conexării a două acțiuni, sau contestațiuni: mai ales când litigiile aduse pe cale de contestațiune ar fi diferite. *C. Iași II* . . . 28—29, 190

Concordat preventiv

1. (*Expirarea lui. — Revocare. — Hotărâre de omologare*). După expirarea concordatului, dacă creditorul nu poate cere revocarea lui, fiindcă concordatul nu mai există după expirarea lui, creditorul însă poate să execute pe debitor pe baza hotărârei de omologare, care constituie titlu executor pentru creanța fie cărui creditor, după cum poate pe baza aceluiași titlu să ceară și falimentul debitorului său. *T. Ilfov, I Com.* 30, 203

2. (*Caracterul lui. — Dacă se pot da adeziuni și în fața Tribunalului*). Concordatul nu este un contract intervenit între creditori și debitor, ci este un act juridic complex, bazat pe acordul creditorilor cu debitorul și supus omologării Tribunalului, care are un rol activ în aceste cereri; astfel că, Tribunalul

trebuie să țină în seamă toate actele petrecute în concordat, până la darea hotărârei de omologare, precum și de adesiunile creditorilor la concordat, cari se pot da nu numai în fața judecătorului delegat, ci și în fața Tribunalului. *T. Ilfov I com.* 9,59

3. (*Sentință de neomologare. — Adeziuni obținute posterior*). Legea nouă a concordatului preventiv, nelimitând prin nici un text timpul culegerii adeziunilor, urmează că în virtutea principiului devolutiv al apelului, Curtea poate primi adeziunile obținute de comerciantul apelant, după darea sentinței prin care se respinge omologarea concordatului de către Tribunal, și a decide în fond, dacă concordatul cerut în urma acestor adeziuni îndeplinește cerințele legii. *C. Buc. V* 9,58

4. (*Termen. — Dacă se poate prelungi*). Concordatul preventiv, fiind un act judiciar la care participarea Tribunalului este activă, încetează odată cu expirarea termenului pentru care a fost admis, căci termenul concordatului nu a fost numai un act al voinței părților ca să se poată spune că a fost prelungit prin actul tacit al părților, ci la acordarea termenului a intervenit și Tribunalul. *T. Ilfov I com.* 30, 203

5. (*Comisie de creditori. — În ce măsură reprezintă pe creditori*). Potrivit art. 41 din legea concordatului preventiv, comisiunea de creditori are în general numai misiunea de a supraveghea administrarea comerțului și executarea concordatului, fără a putea acționa fie în numele său fie în numele creditorilor, pe comerciantul aflat în concordat, când s'ar abate dela obligațiunile sale; atunci însă când comisiunea de creditori lucrează în exerciciul atribuțiunilor sale, ea reprezintă pe toți creditorii concordatului, astfel că actul săvârșit în contradictoriu cu dânsa, capătă caracterul contradictoriu față de toți creditorii masei concordatate. *C. Buc. I* 33, 222

Constituționalitatea legilor

1. (*Lichidarea datoriilor. — Comisinne de arbitraj. — Deciziuni. — Recurs*). Cu toate că legea lichidării datoriilor prin art. 51 al 2 prevede că deciziunile comisiei de arbitraj se dau fără drept de recurs, totuși, din moment ce această Comisiune are atribuțiuni jurisdicționale, hotărând în primă și ultimă instanță, în conformitate su art. 103 al. ultim din Constituție, deciziunile sale urmează să fie supuse recursului în Casație. *Cas. S-U* 28—29/186

2. (*Președinții corpurilor legiuitoare. — Acte administrative de autoritate*). Dispoziția ultimului alineat al art. 3 din legea Contenciosului Administrativ, care sustrage puterii judecătorești actele administrative de autoritate și gestiune ale Președinților Corpurilor legiuitoare, supunându-le numai controlului exclusiv al adunării plene a corpului legislativ ce prezidează, este contrariu principiului înscris în art. 109 din Constituție, care nu exceptează de la atributul Contenciosului Administrativ de cât actele de guvernământ și cele de comandament cu caracter militar. *Cas. S-U* 28—29, 187

3. (*Prejudiciu cauzat prin aplicarea unei legi declarate neconstituționale. — Statul răspunzător de daune*). Atunci când prin punerea în aplicare a unei legi, declarată apoi neconstituțională, se aduce părților un prejudiciu, Statul ca persoană juridică unitară, trebuie să repare acel prejudiciu, el fiind ținut să răspundă pentru oricare din actele puterilor prin care exercită activitatea sa. *Cas. I* 24—25, 164

4. (*Anulare pe cale de lege a unui contract*) O. lege care anulează contractul dintre părți, anulând

implicit și dreptul de creanță ce rezultă din el, violează dispozițiunile art. 17 din Constituție, cari prevăd că proprietatea de orice natură și creanțele în contra Statului sunt garantate, și ca atare urmează a fi privită ca neconstituțională. *Cas. S.-U.* 21,139

5. (*Elaborarea unei legi care tranșează un litigiu existent*). Puterea legiuitoare nu poate să elaboreze o lege care să tranșeze un anumit litigiu, deoarece prin aceasta puterea legiuitoare ar produce o imixtiune în atribuțiile puterii judecătorești, cari conform art. 12 și 40 din Constituție este încredințată numai organelor ei. *Cas. S.-U.* 21,139

6. (*Recurs penal. — Constituirea recurentului ca prizonier*). Dispozițiunile art. 422 pr. penală, care prevăd că cei condamnați la o pedeapsă privativă de libertate, în materie corecțională sau polițienească, nu vor fi admiși a face recurs decât când vor fi în stare de închisoare sau liberați pe cauțiune nu răpesc dreptul de a face recurs ci reglementează numai exercițiul acestui drept, astfel că dreptul în sine rămânând neatins. textul art. 422 pr. penală nu poate fi considerat că violează art. 103 de constituție. *Cas. S.-U.* 20,130

7. (*Creanțe contra statului. — Executare. — Inscrisere în buget*). Legea pentru perceperea și urmărirea veniturilor publice, care prin art. 60 prevede că creanțele contra statului și a celorlalte instituțiuni de stat se vor executa numai prin înscriere în buget, nu contravine principiului conținut în art. 17 din constituție, întrucât dispozițiunile legii se referă la procedura de urmărire a acestor creanțe și nu atinge cu nimic fondul drepturilor a căror realizare este asigurată în limitele posibilităților bugetului în care vor fi înscrise. *Cas. S.-U.* 15—16, 101

Cont-Curent

1. (*Desființare. — Soldare trimestrială*). — Contractul de cont-curent se desființează prin dorința oricăreia din părțile contractante, manifestată sub forma de denunțare a convenției iar soldarea trimestrială a contului, dacă întrerupe momentan cursul normal al contului, pentru formarea soldului convenit ureia din părți, nu poate însă avea nici o înfrăurire asupra denunțării propriu zise a contractului de cont-curent care nu încetează, ci își continuă din nou mersul său. *C. Buc. I* 5—6, 35

2. (*Denunțare. — Dacă e necesară culpa*). — În materie de denunțare de cont curent nu este necesară vre-o culpă din partea unei părți, sau ori care altă justificare, ci numai lipsă de încredere, care odată ce nu mai există, evident că o parte nu mai poate fi obligată a acorda celelalte, avantajele ce derivau din ea, *C. Buc. I* 5—6, 35

Contencios administrativ

1. (*Deciziuni. — Opozabilitate erga omnes*). — Anularea de către instanțele de contencios administrativ a unui act administrativ de autoritate, nu se poate concepe decât ca o nimicire a lui în existența sa obiectivă în mod absolut, ast-fel că hotărârile pronunțate de aceste instanțe în anularea unui act administrativ de autoritate sunt opozabile *erga omnes* iar nu numai față de părțile cari au figurat în proces. *Cas. III* 33, 220

2. (*Funcționari ilegal numiți. — Revizuire*). — Dacă față de dispozițiunile legii pentru simplificarea serviciilor publice, sunt nule și supuse revizuirii, toate numirile ilegale, indiferent de grad, după Decretul Lege însă, din 17 August 1934, sunt exceptați dela revizuire, funcționarii cu un grad mai mare de cât

gradul de șef de serviciu, numiți în epoca de la 1 Ianuarie 1929 până la data promulgării legii, și această excepțiune creată prin Decretul lege, urmează a primi aplicarea, fără să poată fi înlăturată pentru considerațiunea că contrazice legea, deoarece și Decretul lege din 17 August 1934 fiind ratificat prin legea de la 18 Aprilie 1935, a căpătat putere de lege. *C. Buc. III* 28—29, 189

3. (*Act administrativ de autoritate. — Cerere de suspendare*). — Instanța de contencios administrativ având competența mărginită de art. 107 din Constituție și de art. 1 și urm. din legea contenciosului, ea poate numai constatând ilegalitatea actului administrativ să-l anuleze, dar nu să îi și suspende executarea, până la pronunțarea anulărei, ast-fel că dispozițiunile art. 401 pr. civilă aplicabile în ce privește suspendarea actelor judecătorești, nu-și pot primi aplicarea și în materie de acte administrative cari sunt executorii prin ele înșile. *C. Buc. III* 24—25, 170

4. (*Act de autoritate. — Daune — Valorificare. — Acțiune după dreptul comun. — Termen*) — Termenul de 30 de zile prevăzut de art. 4 din legea contenciosului administrativ pentru exercitarea acțiunii reglementate de această lege, nu poate fi extins în lipsa unei dispozițiuni exprese, și în cazul când cellezat printr'un act abuziv de autoritate își valorifică daunele pe calea dreptului comun. *Cas. I* 24—25, 164

5. (*Acțiune. — Timbrarea ei*). — Când obiectul acțiunii în contencios este anularea unui act al autorității și refacerea lui în condițiunile legii, această acțiune nu poate fi supusă impozitului proporțional, ori care ar fi consecințele pe care actul ce se solicită autorității l-ar putea avea asupra patrimoniului reclamantului. *C. Buc.* 7—8, 50

Culpă

1. (*Responsabilitate. — Cumulul culpelor. Inadmisibilitate*). — Responsabilitatea pentru reparațiunea daunelor poate decurge din o culoă delictuală sau dintr'o culpă contractuală; cumulul acestor culpe însă nu poate fi admis. *C. Iași II* 11—12, 76

2. (*Culpa quasi delictuală. — Culpă delictuală. — Prescripție*). — Legtuitorul sancționând prin art. 284 și 249 c. pen. orice imprudență, deci însăși culpa quasidelictuală, din moment ce a avut de rezultat faptul interzis de lege, — omorul, rănirea sau lovirea, — urmează ca alături de culpa penală nu poate să subziste nici o culpă civilă distinctă, astfel că acțiunea civilă în despăgubiri întemeiată pe art. 998 c. civil, contra autorului înfrățiunei prevăzută de art. 248 și 249 c. penal, sau contra persoanelor civilmente responsabile, se prescrie în mod necesar prin stingerea acțiunii publice. *Cas. III* 15—16, 103

Daune cominatorii

(*Clauză penală. — Reducere*). — Daunele cominatorii convenționale chiar dacă au împrumutat forma juridică a clauzei penale, pot fi micșorate sau înlăturate de judecător, atunci când se constată disproporțiunea între quantumul stipulat al daunei și realitatea prejudiciului. *T. Ilfov com.* 26—27, 179

Devize

(*Reglementarea comerțului în valute straine — Succesiune. — Monede aur.*) Dacă potrivit art. 2 din regulamentul de aplicare al legii pentru comerțul de devize, orice vânzare sau cumpărare de cecuri, tratate, devize de orice fel, monede și lingouri de aur sau monede de streine, nu se poate face de cât de Banca Națională a României, sau de cei autorizați de dânsa,

de aci nu poate să rezulte — în lipsă de dispoziție expresă — că sunt lovite de indisponibilitate și devizele sau monedele de aur ce s'ar găsi într-o succesiune și că moștenitorii dobândind numai contra valoarea în lei a acestor monede sau devize, ar fi obligați a le schimba la Banca Națională. *C. Buc. V* 3 — 4, 27

Divorț

1. (*Pensie alimentară după desfacerea căsătoriei*). Cu toate că dispozițiunea art. 281 cod civil apare ca o aplicațiune a principiului general de responsabilitate, din art. 998 c. civil care obligă la repararea daunelor pricinuite prin faptele noastre, totuși pensiu-na prevăzută de art. 281 c. civil nu încetează de a fi o pensie alimentară în sensul că, pe deoparte ea nu se datorește decât soțului aflat în lipsă iar pe de altă parte, ea variază în raport cu trebuințele lui, determinate de situația pe care o pierde și cu capacitatea de plată a soțului culpabil, în așa mod încât să i se asigure și după despărțire, pe cât i se poate, acelaș fel de viață pe care l avea și în timpul căsătoriei desfăcută fără vina lui. *Cas. II* . . . 17—18, 109

2. (*Sentință. — Inscrisoare. — Comunicare neregulată făcută*). Odată ce o sentință de divorț a fost înscrisă în registrele de stare civilă, partea numai poate fi admisă a o ataca cu apel, pe motiv de neregularitate a comunicării, deoarece atâta vreme cât înscrierea făcută în registrul stărei civile nu a fost atacată direct printr'o acțiune în anulare, ea rămâne valabilă și își produce toate efectele, în virtutea autorității de fapt pe care a căpătat-o prin executarea ei. *Cas. II* . . . 11—12, 75

Dotă

(*Dispensă de raport făcută prin act posterior*). Dispensa de raportarea dotei, este operantă, chiar când nu e făcută prin actul dotal, ci printr'un act ulterior, după formele arătate în art. 846 cod. civil. *C. Buc. III* . . . 31—32, 210

Execuție silită

1. (*Contestație. — Jurnal de încheierea ultimului act de executare*). Introducerea unei contestațiuni nu poate împiedica Tribunalul de a dispune conform art. 403 pr. civilă constatarea săvârșirea ultimului act de executare, când acest act a fost în realitate săvârșit, deoarece după cum rezultă din textul legii, formalitatea prescrisă de art. 403 pr. civilă are de scop de a împiedica numai introducerea unor noi contestațiuni, fără să împiedice însă și judecarea contestațiunilor cari au fost introduse înainte ca încheierea constatarea a săvârșirii ultimului act de executare să fi intervenit, sau cari judecate fiind la prima instanță s'ar afla pendinte în apel. *Cas. II* . . . 24 25 168

2. (*Contestație—Proces-verbal de sechestrul făcut după introducerea ei. — Prematuritate*). Deși în genere hotărârile judecătorești sunt declarative de drepturi, momentele ulterioare introducerii acțiunii se pot avea în vedere, când legea nu leaă vre-o decădere de momentul introducerii acțiunii, astfel că o contestație la execuție este valabilă, când înființarea sechestrului, care nu se făcuse în momentul introducerii contestației, se găsește efectuat înainte de judecarea contestației. *T. Ilfov I Com.* 24—25, 172

3. (*Tablou de distribuție. — Titlu de creanță. — Subrogație legală*). Inscrisoare pe tabloul de distribuție a sumelor rezultate din urmărirea întreprinsă de un creditor urmăritor, fiind o operațiune de executare creditorul nu și poate realiza sreața sa pe această cale, fără a își o fi valorificat în prealabil,

prin hotărâre judecătorească sau recunoașterea debitorului în formă autentică, investile cu formule executorie, și această chiar în cazul când calitatea de creditor rezultă dintr'o subrogațiune legală de oarece constatarea existenței subrogațiunii legale este de atributul instanțelor de fond. *C. Buc. IV* . . . 19, 124

4. (*Terți contestatori. — Vișiu de procedură*). Dacă potrivit art. 399 pr. civ., orice execuție silită se poate contesta de cei interesați sau vătămăți prin executare, terți contestatori, prin acea că nu au figurat ca părți în sentința contestată, nu vor putea în justificarea temeiului contestațiunii lor, să invoace un vișiu de ordin procedural, ce ar afecta o procedură de chemare sau comunicare în persoana uneia din părțile cari au figurat în instanță a cărei sentință e contestată. *T. Ilfov I com.* . . . 14, 95

5. (*Urmărire generală de venituri. — Contestație — Stingerea creanței prin compensații*). Datornicul care se vede executat printr'o urmărire generală de venituri, poate veni pe calea contestației înaintea instanței care a încuviințat sechestrarea veniturilor bunului său nemiscător și să opună stingerea prin compensație legală a titlului care a servit de bază la încuviințarea acestei urmăriri, de oarece stingerea creanței prin compensație legală, nu pune cu nimic în discuție înțelesul sau întinderea titlului executoriu, pentru ca să trebuiască ca contestația să fie adresată la instanța de la care el emană, ci instanța care execută, are să hotărască, dacă urmărirea mai poate avea loc, față de faptul că acel titlu a fost achitat. *C. Buc. III* . . . 20, 131

Exequator

(*Recurs. — Competință*). Când instanța de casare, sesizată cu judecarea unui recurs, nu are a cerceta decât numai dacă condițiunile cerute de art. 374 al. 2 pr. civ. pentru acordarea exequatorului au fost sau nu îndeplinite de către instanța de fond, judecarea lui revine Secțiunii I, pe temeiul competenței generale ce i a fost atribuită prin art. 31 paragraful 1 alin. final din legea organică a Inaltei Curți. *Cas. S.-U.* 3-4, 25

Expropriere Agrară

1. (*Pășuni alpine. — Dacă mai pot fi constituite*). Constituirea pășunilor de rezervă în golurile de munte, numite alpine, nu numai că nu este prevăzută de legea agrară, dar încă, voința legiuitorului agrar de a înlătura dela expropriere golurile de munte, rezultă și din faptul că el desăvârșește operațiile exproprierei și le termină pentru toate mosiile în mod definitiv, suprimând pentru viitor posibilitatea unei noi expropriieri în baza legii agrare, ceea ce face imposibilă aplicarea pentru viitor a art. 15 din legea pășunilor, care prevede că pășunile alpine se vor expropria în viitor și treptat în anumite condițiuni. *C. Buc. III* 23, 156

2. (*Rentă. — Plata creanțelor. — Ministerul de Finanțe*). Din moment ce renta echivalentă prețului terenului expropriat, a fost consemnată, Ministerul de Agricultură și Domenii, este legalmente liberat de orice obligațiune, cu privire la prețul terenului expropriat, astfel că cei cari ar pretinde un drept cu privire la acest preț au a l exercita față numai de Stat reprezentat prin Ministerul de Finanțe, care conform cu legea de organizare a Ministerelor este orgauul care efectuează plățile potrivit bugetului Statului. *C. Buc. I* . . . 10, 64

3. (*Expropriere pentru utilitate națională. — Expropriere pentru utilitate publică*). Sub imperiul Constituției din Martie 1923, nu se mai pot face expropriieri pentru cauză de utilitate națională, ci numai

pentru cauză de utilitate publică, aceasta rezultând clar atât din cuprinsul art 17 al. III care hotărăște astfel și enumără cauzele de utilitate publică, cât și din cuprinsul al V care hotărăște că noi cauze de expropriere se vor putea adăoga prin legi votate cu majoritate de două treimi, ceace parcă astăzi nu a mai avut loc. *C. Buc. III* 23,156

4. (*Executare la fața locului. — Cadastru*). Prin interpretarea art. 9 din legea din 1932, lucrarea delegatului cadastrului nu poartă de cât asupra întinderii suprafeței și nici de cum asupra naturei și calificării terenului. Că deci cadastrierul nu poate arăta că mai este teren expropriabil conf. art. 13 și că deci nu poate a revizui, conf. art. 54 din leg. agrară pentru a stabili suprafața mai mare, sau mică, decât cea constatată de hotărârile comisiunei de expropriere. *C. las. II* 28—29,190

5. (*Hotărârile Comitetului Agrar. — Lucru judecat*). Hotărârile comitetului agrar sunt definitive și irevocabile, având puterea lucrului judecat, fiindcă prin art. 1 din legea din 25 Martie 1925 s'a dispus ca în vechiul regat zisul comitet este și rămâne singura instanță de casare competente în materie agrară și că el judecă în baza legii agrare din 1922. — iar prin art. 10 al legii modificatoare din Noembrie 1932 s'a dispus în mod precis că și după desființarea comitetului agrar, hotărârile lui rămân valabile. *C. Buc. III* 33,223

Falliment

(*Contestații la verificare. — Judecător sindic*). Judecătorul sindic fiind parte în verificarea creanțelor ce exced competența sa sau cari au fost depuse după închiderea procesului verbal de verificare, este evident că el, în această calitate, are dreptul să conteste înaintea Tribunalului, creanțele creditorilor cari cer verificarea, sau să și însușească ca reprezentant al masei credale, contestațiile creditorilor lipsă. *C. Buc. V* 1,7

Fidejusiune

(*Promisiune de garanție. — Raport juridic*). Potrivit principiilor stabilite de art. 1652 și 1656, promisiunea de garantare care este o convenție ce poate interveni între fidejuser și debitorul garantat, prin care fidejuserul își ia obligațiunea de a garanta pe debitor față de o altă persoană, creditorul acestuia, este cu totul distinctă de obligațiunea de caucionare sau fidejusiune prin care raporturile juridice se leagă direct de la fidejuser la creditorul garantat. *Cas. III* 10,62

Forță majoră

(*Elementele sale. — Convenția părților*). Dacă este de principiu că ceace caracterizează în drept forța majoră, sunt elementele sale de irezistibilitate, neprevăzut și neprevizibil, nu este mai puțin adevărat, că părțile contractante pot să creeze situațiuni asimilate cazurilor de forță majoră legală și care să aibă același efecte de a exonera pe debitor de obligațiunile luate. *Cas. III* 20,131

Gaj

1. (*Contract — Individualizarea gajului — Vânzarea unui obiect determinat în genere*). Este valabil și real un contract de împrumut garantat cu gaj, chiar dacă lucrul gajat formează obiectul unei vânzări intervenită între debitor și vânzător, dacă obiectul acelei vânzări nu era specificat prin contract, ci era determinat numai în genere, deoarece atât timp cât o asemenea individualizare nu s'a făcut, transferarea

proprietății nu s'a putut opera către cumpărător, iar individualizarea făcută cu ocazia constituirii și predării gajului, nu poate echivala și cu individualizarea obiectului vândut. *C. Buc. I* 26—27,178

2. (*Ordonanță de vânzare. — Executare. — Apel*). — Legiuitorul comercial orin art. 486 derogând de la principiul suspensiv al apelului, prevede că apelul nu suspendă vânzarea gajului, ast-fel că din această dispoziție a legii, rezultă că dreptul de apel există chiar când ordonanța de vânzare a gajului a fost executată, mai ales că singura cale de anulare a ordonanței de vânzare, este apelul. *C. Buc. I* 5 — 6, 35

Inchiriere

1. (*Acțiune în evacuare. — Apel. — Cererea de suspendarea executărei*). — Dispozițiunea art. 11 al legii proprietarilor care prevede că în caz de expulzare, executarea nu poate să și aibă aplicarea de cât în cazul general, când evacuarea a fost obținută pentru o dată anterioară ultimului semestru al contractului, iar nu și atunci când cererea de suspendare este făcută după ce contractul a ajuns la ultimul semestru al executărei lui și chiriașul declară că și mărginește cererea de suspendare numai până la data expirării contractului. *C. Buc. III* 10, 68

2. (*Contractarea ei de mai multe persoane fizice împreună. — Semnături nevalabile a unora din contractanți*). — Când închirierea se face de către mai multe persoane fizice, care se obligă personal, faptul că semnătura unora dintre ei nu este valabilă și deci consimțământul acestora rămâne nemanifestat, nu poate atrage inexistența contractului față de cei ce au semnat valabil și și-au exprimat astfel consimțământul la închiriere. *C. Buc. III* 30, 199

3. (*Contractarea ei față de mai mulți chiriași pentru folosință comună. — Plata chiriei. — Nedivizibilitate*). — Când un proprietar închiriază imobilul său spre folosința comună la mai multe persoane deodată, aceștia beneficiind fiecare de întreg imobilul și plata chiriei nu poate fi socotită că ar fi concepută altfel de proprietar, de cât de a i se face integral iar nu fracționată după numărul locatarilor cari figurează în contractul de închiriere. *C. Buc. III* 30, 199

Îșelăciune

Delict. — Manopere frauduloase. — Simple minciuni. — Art. 332 c. p.) Prin manopere frauduloase în sensul art. 332 cod. penal, se înțeleg orice mijloace sau alte artificii făcute în scop de a întări afirmațiunile mincinoase și a le da astfel o aparență veridică mai mare ; astfel că atâta timp cât afirmațiunile mincinoase nu sunt însoțite de nici o manoperă frauduloasă, ele nu constituie decât simple minciuni, și persoana căreia sunt adresate nu se poate plânga că s'a abuzat de buna s'a credință, având posibilitatea de a le controla. *C. Buc. I* 14, 92

Locuințe eftine

(*Vânzare. — Neplata ratelor*). — În materie de executare pornită pe baza art. 16 din legea pentru înființarea societăței comunale pentru construirea de locuințe eftine, când cumpărătorul unui imobil nu plătește trei rate contractuale, apelul introdus în contra jurnalului de investiția contractului de vânzare cumpărare cu formula executorie, după ce ordonanța de revizuire și evacuare a avut loc, este inadmisibil în principiu. *C. Buc. IV* 31—32, 215

Lucru Judecat

2. (*Comercialitatea unui litigiu. — Discutarea incidentului de incompetență*). — Chestiunea competen-

ției ratiōne materiae fiind în mod intim legată de aceea privind regimul probelor, rezolvarea uneia implică în mod necesar și soluționarea celeilalte, astfel că dacă instanța sezizată a se pronunța asupra naturii civile sau comerciale a unei afaceri pentru a determina competența, a hotărât comercialitatea litigiului, fără a rezolva în același timp fondul, caracterizarea litigiului de comercial este definitiv câștigată cauzei și numai poate fi repusă în discuție cu ocazia judecării fondului. *Cas. III* 19, 121

2. (*Dispozitiv.—Considerente*)—Pentru a constata autoritatea lucrului judecat conf. art. 1201 C. Civ. se interpretează dispozitivul în lumina considerentelor. *C. Iași II* 28—29, 190

3. (*Hotărâre.—Dispozitiv.—Puncte asupra cărora nu s'au pus concluziuni.*)—Autoritatea lucrului judecat nu poate exista decât asupra punctului asupra căruia s'au pus concluziuni de părți; astfel că oricât de absoluți ar fi termenii dispozitivului judecării, nu poate constitui lucru judecat, dacă privesc chestiuni cari nu au fost judecate prin hotărârea dată. *Cas. II* 7—8, 48

4. (*Instanță penală.—Sentință.—Considerente.—Dispozitiv.*)—Chiar dacă în dispozitivul unei sentințe penale se cuprinde numai achitarea inculpatului, totuși constatarea instanței penale, făcute în considerente, ca testamentul deși fals, însă inculpatul nu s'a servit de el cu bună știință, pentru care motiv este achitat constituie în cea ce privește constatarea falsității testamentului, lucru judecat, astfel că această chestiune nu mai poate fi dedusă în instanța de judecată civilă, fără violarea art. 1201 cod. civil. *C. Buc. I* 17—18, 113

Mandat comercial

1. (*Executarea lui de mandatar.—Sume datorate. Opoziție.—Notificare.*)—Procedura indicată de art. 387 și 388 c. com. constituie o simplă cale de executare numai în cazul când mandantul, nu a răspuns prin opoziție la notificarea mandatarului, atunci însă când mandantul la această notificare, introduce opoziție, se naște un adevărat litigiu cu caracter contradictoriu astfel că pentru a beneficia de dispozițiunile acestor texte de lege, nu este nevoie ca creanța mandatarului să fie certă și lichidă, ci este suficient să fie numai determinată în existența ei, lichidarea urmând să se facă în chiar cursul acestei instanțe. *Cas. III* 23, 153

2. (*Privilegiul special al mandatarului.*)—Dacă art. 387 și 388 c. com., acordă mandatarului un drept de retenție asupra mărfurilor aflate în posesiunea sa cum și dreptul de a se îndestula cu privilegiu din vânzarea acestor mărfuri, de aci nu urmează că mărfurile au dispărut din posesiunea mandatarului și au ajuns în posesiunea mandantului, instanța angajată prin opoziția mandantului nu-și mai poate urma cursul, deoarece în lipsa mărfurilor ce formau gajul său special, hotărârea obținută de mandatar, se execută asupra patrimoniului mandantului, de data aceasta însă ca o simplă creanță chirografară în concurs ce ceilalți creditori. *Cas. III* 23, 153

Minoritate

1. (*Exerciciul comerțului de către minor.—Formalitatea publicațiilor.—Neîndeplinire.—Invocare de către minor.*)—Actele de comerț făcute de minor, fără îndeplinirea întocmai a formalităților și publicațiilor legale, sunt nule pentru lipsă de formă, iar neîndeplinirea formalității publicării actelor privi-

toare la emanciparea și autorizarea minorului de a face comerț, prevăzute de art. 10 c. com., poate fi invocată chiar și de minor. *Cas. III* 9, 53

2. (*Minori.—Acte încheiate fără paza formelor.—Leziune.*)—Minorul poate ataca în nulitate obligațiunile facute de călcarea formelor cerute de lege, indiferent de orice leziune, de oare ce deși al. 951 c. civ. prevede că dânsul nu poate ataca angajamentul său pentru necapacitate de cât în cazul de leziune, însă acest text nu are în vedere decât actele minorului, chiar și emancipat, privitoare la obligațiunile de pură administrație, iar nu și obligațiunile rezultând de acte juridice, pentru cari legiuitorul în interesul minorilor, le-a supus unor anumite formalități speciale și cari sunt izbite de nulitate, tocmai din cauza neobrevării acelor formalități. *Cas. III* 9, 35

Naționalitate română

1. (*Pierderea ei.—Pașaport străin.*) Faptul de a se servi de un pașaport străin, constituie pentru cel care îl solicită, cel mai caracteristic act de supunere a protecțiunea Statului căruia îi s'a solicitat pașaportul, și deci potrivit art. 36 lit. e din legea pentru dobândirea și pierderea naționalității române atrage pierderea acestei naționalități. *Cas. I* 10, 61

2. (*Pierderea ei de femeie.—Redobândire.—Efect retroactiv.*) Româncea care după căsătoria sa cu un străin, redevine româncă prin naturalizarea soțului ca român, nu poate invoca beneficiul retroactivității naturalizării, admis pentru cetățenii străini, de origină etnică română, deoarece ea a redevenit româncă nu sub un titlu propriu, ci numai fiindcă soțul ei a devenit prin naturalizare cetățean român. *C. Buc. III* 28—29, 188

Obligațiuni indivizibile

(*Pluralități de debitori.—Natura prestațiunii.—Plata integrală.*) Cu toate că este de principiu că atunci când sunt mai mulți debitori, obligația acestora se divide în raport cu numărul lor, totuși și în cazul acesta, fiecare din debitori poate fi condamnat pentru totalitatea prestațiunii, dacă indivizibilitatea obligațiunii rezultă din natura prestațiunii și după felul cum a fost privită de părți, în sensul ca ea să nu poată fi satisfăcută printr'o plată fracționară ci numai prin plata integrală. *C. Buc. III* 30, 199

Paternitate și filiațiune

1. (*Constatarea legitimității.—Acțiune în împărțeală.*) Legitimarea unui copil făcută prin căsătorie subsequentă, poate fi contestată de ori ce persoană interesată și nu numai pe calea unei acțiuni principale ci și pe cale de apărare precum prin opunere într'o acțiune de împărțeală pornită de acela a cărui legitimitate se contesta. *Cas. I* 22, 146

2. (*Recunoașterea prin căsătorie subsequentă.—Copil născut dintr'o altă căsătorie.*) Soții nu pot recunoaște, ca al lor, prin actul de căsătorie, în conformitate cu dispozițiunile art. 304 c. civil, pe un copil născut dintr'o altă căsătorie, chiar dacă el a fost trecut în actul lui de naștere ca copil natural, atâta timp cât prezumția stabilită de art. 286 cod. civil îi atribue alt stat civil, căci ar fi a se acorda copilului încă o filiațiune legitimă pe lângă cea pe care el o are. *Cas. I* 22, 146

Pensiuni de Stat

(*Ajutor pentru boală.—Calcul.*) Articolul 26 din legea generală de pensuni dispunând — spre deosebire de textele art. 639 și 10 referitoare la pensuni

că la calculul ajutoarelor prevăzute de lege se va ține seamă de leafa bugetară fără accesorii, a înțeles a se referi nu numai la leafa de bază ci și la îndemnizațiile cari au fost alocate prin buget ca o complementare a salariului. *C. Buc. I.* 7—8,50

Perimare

(*Anchetă în futurum*)—Este inadmisibilă perimarea unei cereri de anchetă în futurum, deoarece în termenii „orice acțiune” întrebuiți de art. 257 pr. civilă, nu poate fi cuprinsă și ancheta în futurum, care față de rațiunea și efectele ei, nu poate fi considerată ca o acțiune în sensul voit de legiuitor, adică un mijloc pe care legea îl pune la îndemâna părții în scopul de a-și reclama un drept. *Cas. I.* 26—27, 177

Poprire

1. (*Act scris.—Testament.*)—Dacă printr'un testament confirmat printr'o hotărâre definitivă se stabilește netăgăduit un drept de creanță, acel testament poate fi considerat ca un act scris în sensul art. 455 al a proc. civilă pentru ca pe baza lui să se ordone înființarea unei popriri fără dare de cauțiun. *C. Buc. I* 13, 86

2. (*Cauțiune.—Efecte publice.*)—Articolul 455 pr. civilă care fixează cauțiunea pe care creditorul popritor trebuie să o depună, nu prevede și dacă ea trebuie depusă în numerar sau dacă poate fi depusă și în efecte publice, astfel că în tăcerea aceluia text de lege cu privire la natura cauțiunii, textul umează a fi interpretat în sensul că garanția poate fi depusă nu numai în numerar dar și în efecte de Stat sau ale unor instituțiuni asimilate de lege cu ale Statului. *Cas. S.-U.* 22, 145

3. (*Instanță de validare.—Contestație.—Competință.*)—Față de redactarea clară și categorică a articolului 463 pr. civ., în urma modificării dela 1900, Tribunalul investit cu validarea popriri, este competent a soluționa și contestația prin care terțiul poprit contestă obligația sa față de debitor. *C. Buc. I* 10, 64

4. (*Ordonanță.—Contestație—Motive de fond*)—In privra ordonanței de poprire contestația nu mai apare ca o cale extraordinară de atac, îngădite în anume limite ca în litigiile de drept comun, astfel că partea lezată, poate invoca orice motive, nu numai de formă dar și „de orice natură” cum se exprimă chiar textul art. 463 p. civ. prin care să se tindă chiar la nulitatea titlului însuși în baza căruia s'a cerut poprirea. *C. Buc. III.* 14, 94

5. (*Terț poprit.—Obligațiune cu termen.—Validare*)—Potrivit art. 455 pr. civ., pentru valabilitatea unei popriri făcută în mâinile unei terțe personale, singura condițiune cerută este existența unui raport de drept, în baza căruia să existe o obligație de plată din partea terțiului poprit față de debitorul poprit; astfel că împrejurarea că această obligație ar fi cu termen, sub condițiune în viitor sau eventual, nu poate constitui un impediment la validarea popriri. *C. Buc. I.* 10, 64

Prescripțiile mici

(*Prezumție de plată.—Recunoaștere.—Întreruperea prescripției.*)—Prescripțiile mici se bazează pe o prezumție de plată, însă atunci când datoria este recunoscută, prescripția este întreruptă, iar când recunoașterea este aceea prevăzută de art. 1905 cod. civ. prescripția își schimbă caracterul, devenind din prescripție mică, prescripție de lungă durată; iar când se recunoaște dintr'o sumă mai mare, numai o sumă

mai mică, iar pentru rest debitorul arată că a achitat datoria, prescripția este întreruptă numai pentru suma mai mică, fiindcă numai această sumă este recunoscută. *T Ilfov I Com.* 21, 141

Privilegii

(*Prioritatea privilegiilor speciale*)—In principiu, privilegiile generale sunt primare de privilegiile speciale, cu excepția cheltuelilor de judecată, când sunt făcute în interesul tutului creditorilor, și cheltuelilor de îngropare, unde pentru motive de umanitate, legea a creiat prioritatea acestui privilegiu. *T Ilfov I Com.* 17—18, 118

Recurs în anulare

(*Incheieri premergătoare*).—Incheerea premergătoare prin care o instanță de fond dispune amânarea procesului, nu poate fi socotită ca un act care întreprinde cursul justiției, pentru a putea fi atacat de părți înaintea Curții de Casație conform al. 2 de sub art. 27 al legii sale organice, oricare ar fi dificultățile de ordin procedural pe care acea încheiere le-ar crea. *Cas. S.-U.* 33, 217

Recurs în interesul legii

(*Deciziile înaltei Curți de casație.—Dacă au caracter obligator*)—Dispozițiunile art. 2 al. 7 din legea de organ zare judecătorească din 14 Aprilie 1935, potrivit cărora, interpretarea dată de Secțiunile-Unite ale Curții de Casație asupra chestiunii de principiu, deduse înaintea lor conform aliniatului 6 al aceluiași text de lege, devin obligatorii pentru toate instanțele de fond, sunt abrogate prin art. 21 al. b al legii ulterioare a Curții de Casație din 20 Decembrie 1932. *Cas. S.-U.* 5—6, 32

Registrul comerțului

(*Măsurile de publicare — De cine sunt dispозate*).—Mențiunea în registrul comerțului și măsurile de publicare, despre care vorbește e art. 182 cod. com. au a fi dispозate, potrivit legii Registrului de comerț și art. 17 și 18 din regulamentul acestei legi, de către funcționarul Registrului Comerțului, recte Secretarul Camerei de Comerț, sau delegatul acestuia, iar nu de către judecătorul delegat care după legea de mai sus are numai atribuțiuni de control asupra actelor numitului funcționar și atribuțiuni de organ jurisdicțional, în caz de plângere din partea persoanelor păgubite prin înscrierile efectuate de acel funcționar sau prin refuzul acestuia de a face vre-o înscriere. *C. Buc. III.* 26—27, 179

Retract religios

(*Când poate fi produs*).—Cu toate că legea recunoaște un caracter definitiv deciziunilor Curților de Apel, pricina însă nu încetează de a exista, cât timp partea este încă în termen a introduce recurs în Casație în contra lor, astfel că în sensul art. 1403 c. c. dreptul rămâne litigios și în intervalul termenului de recurs și deci propunerea de retract litigios este admisibilă și atunci când cesiunea dreptului a avut loc mai înainte de a se face recurs contra hotărârei care a fost cesionată, dar înăuntrul acestui termen. *Cas. S.-U* 13, 85

Schimb

(*Minor.—Tutore.—Formalitate*).—Intru cât nici un text de lege nu exclude formal schimbul din operațiunile privitoare la averea imobilă a minorului, urmează că tutorele are dreptul să'l facă, păzind însă condițiunile prevăzute în art. 401 cod. civil. *Cas. I* 2, 15

2. (Minori. — Dacă e necesară estimafia prin experți). — Dispozițiunile art. 1254 cod. civil potrivit cărora schimbul imobilelor dotale, trebuie precedat de o estimafie prin experți numiți de Tribunal din oficiu fiind speciale și derogatorii, nu și pot avea aplicațiunea decât în materia pentru care au fost edictate și nu pot fi extinse — în lipsa de text expres — și în materie de schimb de imobile aparținând minorilor. *Cas. I* 2, 15

Sechestrul judiciar

(Condițiuni de admitere). — Dacă pentru înființarea unui sechestrul judiciar nu trebuie numai de cât ca procesul de fond, să poarte direct asupra proprietății sau posesiunii, prin exerciciul unei acțiuni în revendicare, suficient fiind ca să se ajungă cu sfârșitul procesului la același rezultat; atunci însă când acțiunea în fond poartă asupra anulării unui act de tranzacție, ea nu poate fi socotită ca privind în mod indirect proprietatea sau posesiunea asupra unor bunuri susceptibile de a fi pus sub sechestrul judiciar, deoarece chiar în cazul când o asemenea acțiune ar fi admisă, anulându-se tranzacția, efectul ei se mărginește numai la repunerea pe rol a proceselor stinse prin acea tranzacție, și pe baza cărora, numai după repunerea lor pe rol, se poate cerceta o cerere de sechestrul judiciar. *C. Buc III* 23, 158

Socletăți comerciale

(Asociații. — Cauze de excludere). Cu toate că potrivit art. 1 cod. com., acolo unde acest codice nu dispune, se aplică normele prevăzute de codul civil, totuși cazurile de soluțiune a unei societăți civile nu pot constitui motive de excludere a unui asociat dintr'o societate comercială, deoarece legiuitorul comercial determinând în mod lămurit prin art. 189, clauzele de excludere a unui asociat dintr'o societate comercială, înseamnă că a înțeles să deroage dela dispozițiunile codului civil, astfel că dispozițiunile acestui cod, nu mai pot fi invocate în complectarea celor cuprinse în codul comercial. *Cas. III* 24-25, 169

Testament

1. (Executor testamentar. — Sezină). Faptul că printr'un testament s'a lăsat executorilor testamentari posesiunea întregii averi, nu numai mobile dar și imobile și pentru o durată care ar depăși termenul de un an fixat prin art. 911 cod. civil, nu poate să atragă nulitatea testamentului, ci dă drept numai ca erzii, potrivit art. 912 cod. civil, să scoată din posesiune pe executorii testamentari. *C. Buc. I* 17-18, 113

2. Sugestiune și captațiune. — Dol. — Fraudă). Atât sugestiunea cât și captațiunea, nu pot constitui o cauză de nulitate a liberalității decât numai în cazul când se produc prin dol și fraudă, de natură a aduce o atingere morală la libertatea testatorului, inducându-l în eroare, într'un mod grav, astfel că această eroare să fie singurul motiv al liberalității, sau să-i fi inspirat o voință diferită de cea pe care ar fi

avut-o dacă era la propria sa inspirație. *C. Buc. I* 17-18, 113

Tutelă

(Constituirea ei. — Acțiune în dezavuare). Existența unei acțiuni în dezavuare pornită de către bărbat și continuată de moștenitorii săi, în urma decesului său, nu poate avea nici o influență asupra constituirii tutelei copilului minor a cărui legitimitate este contestată, deoarece obiectul ambelor cereri cât și calea procedurală instituită de lege sunt cu totul diferite și a suspenda constituirea tutelei până la rezultatul acțiunii în dezavuare ar însemna ca minorul să nu poată fi reprezentat tocmai în acțiunea fundamentală pentru el, statul său civil. *C. Buc. IV* 19, 122

Văduvă

1. (Abitațiune. — An de doliu. — Art. 1279 c. civ). Obligațiunea impusă de art. 1279 c. civ. moștenitorilor soțului, de a procura soției rămasă văduvă abitațiunea, încetează atunci când soții locuind în imobilul soției, aceasta continuă să și păstreze și după ce a rămas văduvă, locuința pe care a avut-o în timpul căsătoriei. *C. Buc. III* 1,5

2. (Alimente. — An de doliu. — Art. 1279 c. civ) Facultatea acordată prin art. 1279 cod. civ. soției măritate sub regimul dotal, de a opta între plată unei pensii alimentare sau restituirea veniturilor dotale percepute în cursul unui an după decesul soțului, nu poate face să se deducă de aci, că numai acesteia i se recunoaște de lege dreptul la alimente pentru anul de doliu, deoarece acest drept nu este în legătură cu regimul dotal al soților, ci el ia naștere în toate cazurile de predeces al soțului, ori care ar fi fost regimul matrimonial adoptat în timpul căsătoriei. *C. Buc. III* 1,5

Jurisprudența Străină

(Regulament comunal). — Controlul legalității. Puterile instanței de fond. *Cu o notă de d-l D. Cotrutz Trib. Corr. Reims* 22, 152

(Responsabilitatea civilă). — Comitent. Prepus. Abuzul funcțiunilor. Prepus socotit a fi lucrat în comptul comitentului. Responsabilitatea comitentului. Funcționar de bancă. *Cu nota D-lui D. Cotrutz C. Appel Douai* 20, 135

(Seducțiune). — Ruptura legăturilor de intimitate. Obligațiunea luată de fostul concubin de a asigura foastei sale iubite o rentă anuală și viagera. Pretinsă obligațiune naturală neexistentă. Cererea pentru plata unei rente anuale și viagere pe deplin justificată. Motive. Obligare. *Cu nota D-lui D. Cotrutz Trib. Civ. Seine* 3-4, 28

Prețul unui exemplar Lei 40

REDACTIA ȘI ADMINISTRATA :
București — Strada Jules Michelet, 15